

Cinc mirades sobre la natura del Jardí Botànic de la Universitat de València

Abans que no tanqui l'exposició "Dibuixar la natura", ja es pot aconseguir el magnífic catàleg que la Universitat de València (UV) ha editat i que inclou les obres que cinc il·lustradors científics han fet, expressament per aquesta mostra, sobre espècies i racons del Jardí Botànic de la UV.

Carles Puche (la Pobla de Segur, 1949) hi col·labora amb les seves il·lustracions, però també amb una introducció que repassa l'evolució de la il·lustració científica, sobretot

des de la invenció de la impremta, ja que, abans de poder fer servir aquesta eina, la successió de còpies manuals va anar acumulant errors dels diferents copistes fins deformat les il·lustracions originals. Puche també explica que l'encàrrec del Botànic va animar els il·lustradors que hi participen a realitzar veritables "retrats", ja no de l'espècie en qüestió, sinó de l'individu existent al Jardí. Els altres quatre il·lustradors són Amadeu Blasco, Joaquim Conca, Jordi Corbera i Eduard Saiz.

Amadeu Blasco retrata ací una escabiosa groga (*Scabiosa ochroleuca*) sobre la qual hi ha una papallona cardera (*Vanessa cardui*).

Totes les il·lustracions van acompanyades d'una fitxa bàsica amb el nom científic i el popular del retratat i la tècnica utilitzada, a més d'una descripció botànica elaborada pel Conservador del Jardí, Jaime Güemes, que inclou dades de l'ecologia, distribució i usos de l'espècie.

Com l'exposició, el catàleg s'arrodoneix amb un assaig en què el biòleg Martí Domínguez –director de la revista de divulgació de la UV *Mètode* i col·laborador habitual d'EL TEMPS– analitza les

visions que l'art, al llarg de la història, ha donat de la natura, des dels corders idealitzats pels pintors del romànic fins el rinoceront dibuixat per Albrecht Dürer, qui, tot i ser un retratista rigorós, no tenia model i pintà l'animal com se l'imaginava, protegit per una mena de cuirassa que sembla forjada per un ferrer alemany.

Dibuixar la natura. Diversos autors. Universitat de València. València, 2002. 180 pp.

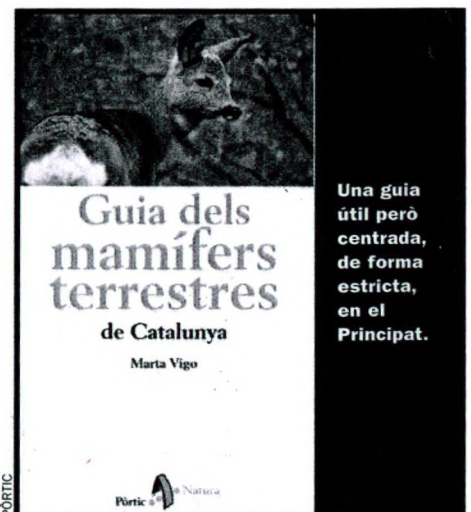
Marta Vigo fa una guia divulgativa dels mamífers terrestres del Principat

La zoòloga Marta Vigo ha bastit una *Guia dels mamífers terrestres de Catalunya* per a un públic no especialitzat que és agradable i pràctica, sobretot pel que fa als breus capítols introductoris a cada família. Vigo explica molt esquemàticament les claus per determinar quina espècie s'està observant, molt útils sobretot per diferenciar les 23 espècies de quiròpters o les vuit de talpons o espècies semblants que es poden trobar a Catalunya.

La guia aposta per limitar-se molt estrictament a la comunitat autònoma de Catalunya i, com a conseqüència, acusa alguns dèficits: sembla estrany veure

que l'àrea de distribució de la cabra salvatge, per exemple, es redueix als Ports de Tortosa i no "salta" als de Beseit o als de Morella. Aquesta mateixa limitació provoca paradoxes en l'ús de la llengua. Vigo complementa les fitxes de cada espècie amb els noms en castellà, francès i anglès, però en català aposta només per les variants utilitzades al Principat: així ens assabentem que la "guineu" o "guilla" es diu *zorro* en castellà i *renard* en francès, però ignorem que també "rabosa" és català.

Guia dels mamífers terrestres de Catalunya. Marta Vigo. Pòrtic. Barcelona, 2002. 242 pp.

Una guia útil però centrada, de forma estricta, en el Principat.